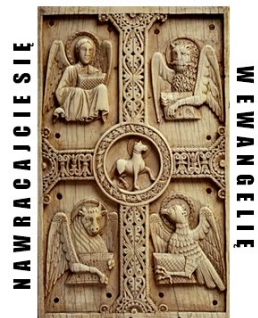

GŁOS SIOSTRY FAUSTYNY

I WIERZCIE

Nr 42 (254) / 2015

Rok Duszpasterski 2014/2015

XXIX Niedziela

w ciągu roku

18 października 2015

Światowy Dzień Misyjny 2015

Papież Franciszek

Kochani Bracia i Siostry!
Światowy Dzień Misyjny w 2015 r., obchodzony w Roku Życia Konsekrowanego, jest inspiracją do modlitwy i refleksji. Oczywiście jest, że każdy ochrzczony jest powołany do świadczenia o Panu Jezusie poprzez głoszenie wiary otrzymanej jako dar. W sposób szczególny dotyczy to osoby konsekrowanej, ponieważ istnieje mocna więź między *życiem konsekrowanym* i *misją*. Idea wiernego naśladowania Chrystusa, która spowodowała pojawienie się życia konsekrowanego w Kościele, jest odpo-

wiedzią na Jego wezwanie, żeby wziąć krzyż i podążać za Nim, naśladować Jego oddanie Ojcu oraz Jego gesty posługi i miłość, utracić własne życie, by je oddać. A ponieważ całe życie Chrystusa ma charakter misyjny, to wszyscy, którzy wiernie Go naśladowują, muszą przyjąć ten sam misyjny styl życia.

Misyjny wymiar, który należy do samej natury Kościoła, stanowi również *kluczową część każdej formy życia konsekrowanego* i nie może być pominięty, ponieważ spowoduje pustkę, która zniekształci jego charyzmat. Misja to nie prozelityzm czy jakaś strategia. Stanowi ona część „gramatyki” wiary. Jest czymś niezbęd-

nym dla tego, kto wsłuchuje się w głos Ducha Świętego, który szepcze „przyjdź” i „idź”. Ci, którzy naśladowują Chrystusa, nie mogą nie stać się misjonarzami i dobrze wiedzą, „że Jezus kroczy z nimi, rozmawia z nimi, oddycha z nimi. Dostrzegają Jezusa żywego towarzyszącego im pośród całego zaangażowania misyjnego” (*Evangelii gaudium*, 266).

Misje to pasja, którą żyjemy wobec Jezusa i wobec ludzi. Gdy trwamy na modlitwie przed Jezusem ukrzyżowanym, to widzimy ogrom Jego miłości, która daje godność i nas umacnia, a równocześnie czujemy, że ta miłość, która wypływa z Jego przebitego serca, rozlewa się na cały lud Boży i na całą ludzkość. Wtedy czujemy też, że On chce się nami posłużyć, aby przybliżyć się coraz bardziej do swojego umiłowanego ludu (por. *Evangelii gaudium*, 268) oraz do tych, którzy Go szczerym sercem szukają. W nakazie Jezusa „Idźcie” widzimy scenariusze i ciągle nowe wyzwania ewangelizacyjnej misji Kościoła. Wszyscy członkowie Kościoła są powołani do głoszenia Ewangelii poprzez świadectwo życia. Szczególnie zaś osoby konsekrowane są zaproszone do słuchania głosu Ducha Świętego, który je wzywa, by poszły na peryferie, do ludzi, do których nie dotarła jeszcze Ewangelia.

Pięćdziesiąta rocznica soborowego Dekretu Misyjnego *Ad gentes* jest dla nas wszystkich zachętą do ponownego od-

czytania i podjęcia refleksji nad tym dokumentem. Dekret Misyjny wywołał *mocny misyjny impuls w instytucjach życia konsekrowanego*. We wspólnotach kontemplacyjnych ukazano w nowym świetle postać świętej Teresy od Dzieciątka Jezus, patronki misji, jako inspiratorki ścisłej więzi między życiem kontemplacyjnym i misją. Dla wielu zgromadzeń zakonnych czynnych zainteresowanie misjami, zainspirowane Soborem Watykańskim II, przejawiało się w wyjątkowej otwartości na misje *ad gentes*. Często towarzyszyło temu przyjmowanie braci i siostr z terytoriów i kultur ewangelizowanych, na taką skalę, że dziś można mówić o międzykulturowości w życiu konsekrowanym. Dlatego istnieje pilna potrzeba, żeby potwierdzić na nowo, że centrum idei misyjnej stanowi Jezus Chrystus i że ta idea pociąga za sobą wymaganie całkowitego daru z siebie dla głoszenia Ewangelii. W tej kwestii nie może być żadnych kompromisów: *ci, którzy dzięki łasce Bożej podejmują misję, są powołani, aby nią żyć*. Dla nich głoszenie Chrystusa na licznych peryferiach świata staje się ich własną drogą podążania za Nim i nagrodą za wiele trudów i wyrzeczeń. Wszelkie próby zejścia z drogi tego powołania, nawet jeżeli towarzyszą temu szlachetne motywacje wynikające z licznych potrzeb duszpasterskich, kościelnych czy humanitarnych, nie dadzą się pogodzić z wezwaniem

Pana do osobistej służby Ewangelii. W instytucjach misyjnych odpowiedzialni za formację powinni wskazywać jasno i uczciwie tę perspektywę życia i działania, jak też rozeznawać autentyczne powołania misyjne. Zwracam się szczególnie do młodych, którzy zdolni są jeszcze do dawań odważnego świadectwa i do podejmowania szlachetnych czynów, niejednokrotnie idąc pod prąd: *Nie pozwólcie się okraść z marzeń o prawdziwej misji*, o naśladowaniu Chrystusa poprzez całkowity dar z siebie. W głębi sumienia niech każdy postawi sobie pytanie, dlaczego wybrał misyjne życie i oceni swą gotowość do przyjęcia tego, czym ono jest: darem miłości w służbie głoszenia Ewangelii. Pamiętajcie o tym, że głoszenie Ewangelii najpierw jest koniecznością dla tego, kto kocha Mistrza, zanim stanie się koniecznością głoszenia tym, którzy Ewangelii nie słyszeli.

Dziś misja Kościoła stoi przed wyzwaniem uszanowania potrzeby wszystkich ludów, *aby powrócić do swoich korzeni i chronić wartości swoich kultur*. Chodzi o to, by poznawać i szanować inne tradycje i systemy filozoficzne oraz uznać prawo każdego ludu i każdej kultury do tego, by mogły wspierać się swoimi tradycjami w próbie zrozumienia tajemnicy Boga i w przyjmowaniu Ewangelii Jezusa, który jest światłem i ma moc przemieniać wszystkie kultury.

Wobec tej złożonej dynamiki stawiamy sobie pytanie: „*Komu przede wszystkim powinna być głoszona Ewangelia?*”. Odpowiedź jest jasna i znajdujemy ją w samej Ewangelii: ubogim, maluczkim, chorym, pogardzanym i zapomnianym, tym, którzy nie mają się czym odwdzięczyć (por. Łk 14, 13-14). Ewangelizacja mająca na uwadze szczególnie takich ludzi jest znakiem Królestwa, które przyniósł Jezus: „Istnieje nierozwalna więź między naszą wiarą a ubogimi. Nie pozostawmy ich nigdy samych” (*Ewangelii gaudium*, 48). To musi być jasne szczególnie dla tych, którzy podejmują życie konsekrowane w duchu misyjnym: poprzez ślub ubóstwa decydują się naśladować Jezusa w Jego miłości do ubogich, nie teoretycznie, lecz w ten sam sposób jak On identyfikował się z ubogimi: żyjąc tak jak oni w niepewnej codzienności i rezygnując z wszelkiej władzy, po to, by stać się braćmi i siostrami ubogich, dając im świadectwo radości Ewangelii i stając się znakiem miłości Boga.

Żyjąc jako chrześcijańscy świadkowie i będąc znakiem miłości Ojca wśród ubogich i małych, osoby konsekrowane powinny promować w posłudze misyjnej obecność wiernych świeckich. Już Sobór Watykański II stwierdził: „Ludzie świeccy współpracują w dziele ewangelizacyjnym Kościoła i uczestniczą w jego zbawczym posłannictwie jako świadkowie i jako żywe narzędzia” (*Ad gentes*, 41). Misjonarze konsekrowani powinni

otwierać się odważnie na tych, którzy chcą z nimi współpracować, choćby przez czas określony, aby mogli zdobyć doświadczenie. To są bracia i siostry, którzy pragną dzielić się powołaniem misyjnym wynikającym z chrztu. Domy i struktury misyjne są naturalnymi miejscami, by ich tam przyjmować i udzielać im wsparcia ludzkiego, duchowego i apostołskiego.

Instytucje i dzieła misyjne Kościoła istnieją właśnie po to, by służyć tym, którzy nie znają Ewangelii Jezusa. To oznacza, że potrzebują charyzmatów i zaangażowania misyjnego osób konsekrowanych. Lecz wszyscy konsekrowani także potrzebują struktur, jako wyrazu troski Biskupa Rzymu, by gwarantować *koinonię* (wspólnotę), tak by współpraca i współdziałanie stanowiły integralną część misyjnego świadectwa. Jezus postawił jedność swoich uczniów jako warunek, aby świat uwierzył (por. J 17, 21). Spełnienie tego warunku nie jest jednoznaczne z podporządkowaniem się prawnym i organizacyjnym strukturom, czy też umniejszaniem roli Ducha Świętego, który inspiruje do różnorodności, ale może przyczynić się do większej skuteczności przekazu ewangelicznego i promowania jedności celów, która jest również owocem Ducha Świętego.

Dzieła misyjne, którymi dysponuje Następca Piotra, posiadają *uniwersalny horyzont apostołski*. Dlatego i one również potrzebują licznych *charyzmatów życia konsekrowanego*, żeby ogarnąć niezmierny horyzont ewangelizacyjny i móc zapewnić odpowiednią obecność na wszystkich terytoriach, gdzie są posłane. Drodzy bracia i siostry, prawdziwy misjonarz jest pasjonatem Ewangelii. Święty Paweł mówił: „Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii” (I Kor 9, 16). Ewangelia jest źródłem radości, wyzwolenia i zbawienia dla każdego człowieka. Kościół ma świadomość tego obdarowania, dlatego nieustannie głosi wszystkim „co było od początku, cośmy usłyszeli, co ujrzeliśmy na własne oczy” (I J 1, 1).

Misja sług Słowa – biskupów, kapłanów, zakonników i świeckich – polega na tym, by każdemu człowiekowi bez wyjątku umożliwić osobistą relację z Chrystusem. Na ogromnej przestrzeni misyjnej działalności Kościoła każdy wierzący jest wezwany, by jak najlepiej przeżywał swoje zaangażowanie wynikające z chrztu, zgodnie ze swoją osobistą sytuacją życiową. Wspaniałomyślną odpowiedzią na to uniwersalne powołanie mogą dać osoby konsekrowane poprzez intensywne życie modlitewne i jedność z Panem i Jego odkupieńczą ofiarą.

Powierzam Maryi, Matce Kościoła i wzorowi misyjnego zaangażowania, tych wszystkich, którzy współpracują w głoszeniu Ewangelii *ad gentes* lub na ich własnych terytoriach. Wszystkim głosicielom Ewangelii z całego serca udzielam apostołskiego błogosławieństwa.

Dzieła misyjne, którymi dysponuje Następca Piotra, posiadają *uniwersalny horyzont apostołski*. Dlatego i one również potrzebują licznych *charyzmatów życia konsekrowanego*, żeby ogarnąć niezmierny horyzont ewangelizacyjny i móc zapewnić odpowiednią obecność na wszystkich terytoriach, gdzie są posłane. Drodzy bracia i siostry, prawdziwy misjonarz jest pasjonatem Ewangelii. Święty Paweł mówił: „Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii” (I Kor 9, 16). Ewangelia jest źródłem radości, wyzwolenia i zbawienia dla każdego człowieka. Kościół ma świadomość tego obdarowania, dlatego nieustannie głosi wszystkim „co było od początku, cośmy usłyszeli, co ujrzeliśmy na własne oczy” (I J 1, 1).

Misja sług Słowa – biskupów, kapłanów, zakonników i świeckich – polega na tym, by każdemu człowiekowi bez wyjątku umożliwić osobistą relację z Chrystusem. Na ogromnej przestrzeni misyjnej działalności Kościoła każdy wierzący jest wezwany, by jak najlepiej przeżywał swoje zaangażowanie wynikające z chrztu, zgodnie ze swoją osobistą sytuacją życiową. Wspaniałomyślną odpowiedzią na to uniwersalne powołanie mogą dać osoby konsekrowane poprzez intensywne życie modlitewne i jedność z Panem i Jego odkupieńczą ofiarą.

Powierzam Maryi, Matce Kościoła i wzorowi misyjnego zaangażowania, tych wszystkich, którzy współpracują w głoszeniu Ewangelii *ad gentes* lub na ich własnych terytoriach. Wszystkim głosicielom Ewangelii z całego serca udzielam apostołskiego błogosławieństwa.

Boży Kapłan

Ks. Piotr Pastewski

Wminioną sobotę miałem to szczęście, że wraz z grupą parafian pielgrzymując po Podlasiu odwiedziliśmy również rodzinną parafię błog. ks. Jerzego Popiełuszki. Wioska Okopy, w której mieszkał i dorastał Alek Popiełuszko należą do par. św. Ap. Piotra i Pawła w Suchowoli. Na terenie parafii znajduje się także Izba Pamięci Błogosławionego Męczennika, a w niej wiele jego fotografii, sutanna, kamienny stół, na którym robiona był sekcja zwłok oraz wiele innych pamiątek. Przy kościele pomnik i symboliczny grób ks. Jerzego i ks. Suchowolca, który także został zamordowany przez bandytów z "bezpieki". Jutro w kalendarzu liturgicznym obchodzić będziemy wspomnienie błog. ks. Jerzego. Jest to może doskonała okazja, aby wspomnieć tego Wielkiego Polaka i Kapłana. Wiadomość o porwaniu księdza Jerzego Popiełuszki lotem błyskawicy obiegła całą Polskę. Był 19 października 1984 roku. Wielu nie chciało w to uwierzyć. Pytali, jak to możliwe, by stało się coś złego tak dobremu człowiekowi. Jak mogła stać się krzywda temu, który głosząc Słowo Boże, nieustannie powtarzał "Zło dobrem zwyciężaj". Ks. Jerzy był też prawdziwym "Aniołem pokoju" - wzywał do przebaczenia, wprowadzał swoją osobą pokój?

Ktoś pięknie napisał: "Zabójcy księdza Jerzego sądzili, że, gdy wrzucą jego umęczone ciało do wody, wtedy zatoni także nadzieja. Tymczasem *tama* stała się symbolem zmartwychwstania i nowej nadziei, nowej wiosny owocowania jego śmierci w Kościele i w naszej Ojczyźnie. Trzeba patrzeć na jego piękne i umęczone życie z perspektywy Jezusowego zwycięstwa nad złem i okrucieństwem."

W swojej kapłańskiej posłudze starał się być zawsze tam "gdzie są ludzie najbardziej potrzebujący, krzywdzeni, poniewierani w swojej ludzkiej godności." Pan Bóg sprawiał, że właśnie tacy ludzie spotykali księdza Jerzego i szybko darzyli go wielkim zaufaniem. Powierzone sobie zadania wykonywał bardzo solidnie i z oddaniem. Jednak z powodu słabego zdrowia, został zwolniony z regularnej pracy w parafii.

Ksiądz Jerzy głosił kazania głęboko ewangeliczne, zawsze nawiązywał do Słowa Bożego: "Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli". Mówił w jednym ze swoich kazań: "Aby pozostać człowiekiem wolnym duchowo, trzeba żyć w prawdzie. (...) Życie w prawdzie, to dawanie prawdziwego świadectwa na zewnątrz, to przyznanie się do niej i upominanie się o nią w każdej sytuacji. Prawda jest niezmienna. Prawdy nie da się zniszczyć taką czy inną decyzją, taką czy inną ustawą".

MINAŁ TYDZIEŃ...

KAI

Abp Zb. Stankiewicz z Łotwy: Komunia dla rozwodników byłaby aktem niesprawiedliwości. Dopuszczenie do Komunii osób żyjących w nowych związkach będzie aktem niesprawiedliwości wobec tych par, które walczą o uratowanie swego małżeństwa i które ogromnym wysiłkiem pozostały sobie wierne. Takie przekonanie wyraził 15 października w Watykanie metropolita Rygi abp Zbigniew Stankiewicz.

Kardynał Schönborn: synod nie skupia się wyłącznie na rozwiedzionych. Kardynał Christoph Schönborn podkreśla, że obradujący w Watykanie Synod Biskupów nie skupia się w sposób szczególny na problematyce osób rozwiedzionych żyjących w związkach cywil-

nych. Lansowane przez media zawężenie do tej problematyki nie odzwierciedliło się w obradach synodalnych grup językowych, zapewnił arcybiskup Wiednia w cotygodniowym felietonie na łamach wychodzącej w stolicy Austrii wielona- związkach będzie aktem niesprawiedli- kładowej, bezpłatnej gazety „Heute”.

Nauczanie religii w szkole - zgodne z konstytucją i europejskimi standardami. Obywatele Polski mają konstytucyjne prawo do uczęszczania na lekcje religii w szkole, Kościoły - do jej nauczania, katecheci zaś do wynagrodzenia za swą pracę tak, jak inni nauczyciele. Finansowanie lekcji religii przez państwo jest europejskim standardem. To najważniejsze argumenty wobec inicjatywy "Świecka szkoła", której autorzy postulują likwidację finansowania lekcji religii z budżetu państwa.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kolekta budowlana z ubiegłej niedzieli wyniosła 10025,04 zł. Za złożone ofiary serdecznie dziękujemy.
2. Wdzięczni jesteśmy również za wspomnienie Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia, na zebraliśmy 1315 zł. Dziś jest Niedziela Misyjna, która rozpoczyna Tydzień Misyjny, w czasie którego pragniemy swoimi modlitwami otoczyć dzieło misyjne Kościoła i tych, którzy temu dziełu się oddali.
3. Natomiast dziś pragniemy wesprzeć Dzieła Misyjne Kościoła swoją ofiarą, którą można złożyć do puszek przy wyjściu z Kościoła.

4. Jutro wspominamy w Kościele błog. ks. Jerzego Popiełuszkę, natomiast w czwartek obchodzimy liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II.
5. Na stoliku pod chórem pojawiły się kartki na wypominki jednorazowe, roczne i listopadowe msze św. wspólne za zmarłych.
6. Przypominamy, że w przyszłym tygodniu z soboty na niedzielę przechodzimy na czas zimowy i będziemy spać o godzinę dłużej.
7. Pragniemy bardzo serdecznie podziękować wszystkim, którzy złożyli swoją ofiarę na ołtarz. Zgromadziliśmy prawie 1/3 sumy. Przypominamy jednocześnie, że każdy, kto chciałby jeszcze wesprzeć tę inicjatywę, może to uczynić składając ofiarę w kopercie na tacę lub przynosząc ją do zakrystii czy biura parafialnego.
8. Poproszono nas o przekazania następującego ogłoszenia: W dniu 22 października o godz. 18.00 w Wiejskim Domu Kultury w Połczynie odbędzie się spotkanie reaktywacyjne Koła Gospodyń Wiejskich. Serdecznie zapraszamy Panie z Połczyna i Połczyna Bis do włączenia się w działalność.
9. Przy wejściu do kościoła można nabyć najnowszą prasę religijną.

INTENCJE PARAFIALNE

PONIEDZIAŁEK – 19 października - błog. Jerzego Popiełuszki

- 8.30 o łaskę zdrowia dla mamy Stefanii
- 18.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błog. i zdrowie w 19 rocz. ślubu Marzeny i Daniela
- + Aniela Marceyon – int. od uczest. pogr.
- w podz. za dar powołania z prośbą o błog. i potrzebne łaski dla księdza neoprezbitera Marcina

WTOREK – 20 października - św. Jana z Kęt

- 8.30 + Jarosław Styn - int. od uczest. pogr.
- w podz. za 25 lat istnienia piekarni z prośbą o dalsze błog. i opiekę dla właścicieli i pracowników
- 18.30 + cierpiący w czyścicu
- + Józef Klejsa i zm. z ul. Reja - int. od mieszkańców z ul. Reja

ŚRODA – 21 października - błog. Jakuba Strzemie

- 8.30 + rodz. z ob. str. oraz Leon Baran i siostra Elżbieta
- o łaskę zdrowia dla Pauliny
- 18.00 + ojciec Ginter Zinkel, dziadkowie Anna i Paweł oraz teściowie Danuta i Bernard
- + Leszek Kozłowski

CZWARTEK – 22 października - św. Jana Pawła II

- 8.30 + córka Teresa Hanke w I rocz. śm.
- 18.00 + Anna Hoffmann - int. od sąsiadów z ul. Paderewskiego i Żeromskiego

PIĄTEK – 23 października

- 8.30 w podziękowaniu za wszystkie dotychczasowe łaski oraz z prośbą łaskę zdrowia i pomyślny przebieg operacji
- 18.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błog. i zdrowie w 25 rocz. ślubu Katarzyny i Waldemara
- + mama Eugenia, dziadek i babcia oraz zm. z rodz. Dąbrowskich i Piontke

SOBOTA – 24 października

- 8.30 + cierpiący w czyścicu
- 18.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błog. w 25 rocz. ślubu Adama i Marii
- + rodz. Jadwiga i Paweł, brat Paweł oraz szwagrowie Józef i Zygmunt
- o łaskę nawrócenia dla grzeszników

XXX NIEDZIELA W CIĄGU ROKU - 25 października

- 8.00 + Magdalena i Władysław Baranowscy w I rocz. śm. Magdaleny
- + Brygida Konopska w I rocz. śm., rodz. z ob. str. Tekla i Jan oraz Władysława i Józef
- 10.00 W INTENCJI PARAFIAN
- + Franciszek Marzejon w I rocz. śm.
- 11.30 + Jan Rost w 22 rocz. śm.
- 18.00 + Zbigniew Śliwiński w I rocz. śm.

PARAFIA ŚW. FAUSTYNY KOWALSKIEJ 84-100 Puck, ul. Swarzewska 84
tel. (58)7743007, tel. kom. 723967551; faks (58)7746622

e-mail: sfaustyna.puck@gmail.com; www: <http://www.faustinum.jelonek.com.pl>
numer konta parafialnego: BS Puck 4183480003-0000-0000-0417-0001